

[PRZYŚLABIEĆ *vb pf*

3 sg n praet przysłabiało.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Stracić intensywność; bezpodmiotowo: Ten [kruszec] kilka lat kopano, teraz trochę przysłabiało.

LustrKraK II 53.

Formacje współrdzenne cf SŁABIEĆ.

LW